

Ο Πάμπλο Ιγκλέσιας
είναι ο απόλυτος
σταρ της ισπανικής
πολιτικής σκηνής.
Το κόμμα του, ωστόσο,
δείχνει να έχει χάσει
κάπως τη λάμψη του

Φρενάρισε η «εναλλακτική» Ευρώπη

Μήπως καταλάγιασε ο άνεμος αλλαγής που θα σάρωνε τη Γηραιά Ήπειρο για να διώξει τα παλιά κόμματα;

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΠΕΡΙΚΛΗΣ ΔΗΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ

Στη Γαλλία ο Σαρκοζί επιστρέφει, στην Ιταλία ο Ρέντσι είναι ο κυρίαρχος του παιχνιδιού, στην Ισπανία ο Ράχοι μπορεί να σκέφτεται ακόμη και την πρώτη θέση στις επόμενες εκλογές, στην Πορτογαλία τα «αντινυμνιακά» κόμματα

Η φόρα του Podemos ανακόπτηκε από πληροφορίες για εμπλοκή στελεχών του σε υποθέσεις διαφθοράς

Φάντα Γκέιλ ανακάμπτει. Έχει καταλαγάσει, λοιπόν, ο άνεμος αλλαγής που θα σάρωνε ολόκληρη την Ευρώπη για να κλείσει στο χρονοντούλαπο της Ιστορίας τα παλιά κόμματα – συντριπτικά και σοσιαλδημοκρατικά; Η μήπως όλα αυτά τα κινήματα που μετατράπηκαν σε κόμματα, όπως το Κίνημα 5 Αστέρων στην Ιταλία και το Podemos στην Ισπανία, είχαν έτοι

και αλλιώς ένα όριο το οποίο είναι αδύνατον να ξεπεράσουν;

Η «ΕΝΑΛΛΑΚΤΙΚΗ» Ευρώπη είναι βέβαια ετερόκλητη. Το κίνημα του Γκρίλο στην Ιταλία δεν έχει και πολλά σχέση με το κίνημα του Ιγκλέσιας στην Ισπανία αλλά ούτε και με το Εθνικό Μέτωπο της Λεπέν στη Γαλλία. Ο δημοφιλής κωμικός από τη Γένοβα, που σήμερα κάνει καριέρα στην πολιτική, θεωρείται ένας αντισυστημικός λαϊκιστής, ενώ, από την άλλη πλευρά, ο ισπανός λέκτορας με την κοστίδα κινείται εντός συστήματος. Υπάρχουν όμως και κάποια στοιχεία που συνδέουν αυτούς τους χώρους. Και τα δύο κόμματα, για παράδειγμα, γεννήθηκαν στους δρόμους ως κινήματα διαμαρτυρίας. Το Vaffanculo Day πάντα κάτι σαν την ιδρυτική διακήρυξη του M5S, ενώ η μίτρα του Podemos ήταν οι Αγανακτισμένοι που κατέλαβαν τις ισπανικές πλατείες τον Μάιο του 2011 και δεν έφυγαν από αυτές πάρα αρκετούς μήνες αργότερα. Συγ-

χρόνως, οι σποραδικές βολές του Γκρίλο κατά των μεταναστών και πομποροντία κατά του ευρώ δημιουργούν ένα κοινό πεδίο με τη γαλλική Ακρα Δεξιά.

Υπάρχει κάτι ακόμη που συνδέει κόμματα και κινήματα αυτής της άλλης Ευρώπης. Και αυτό είναι ότι οι πολιορκητικοί τους κριοί δεν έχουν καταφέρει να αλώσουν τα κάστρα των παραδοσιακών κομμάτων. Οι αιτίες είναι διαφορετικές. Στην Ισπανία οι Podemos έφθασαν κάποια στιγμή στην κορυφή των δημοσκοπήσεων, αλλά αυτή η θεματική άνοδος ανακόπτηκε από τις πληροφορίες σύμφωνα με τις οποίες στελέχη του κόμματος εμπλέκονται σε υποθέσεις διαφθοράς. Αποτέλεσμα: Το πρώτο εκλογικό τέστ, πριν από δύο εβδομάδες στην Ανδαλουσία, έφερε το κόμμα του Πάμπλο Ιγκλέσιας στην τρίτη θέση με 15%.

ΤΟ ΚΟΜΜΑ του Γκρίλο, στην Ιταλία, μπήκε στις τελευταίες εκλογές ως πρώτο κόμμα στη Βουλή. Εκείνος

Η απάντηση του Podemos

Απέναντι στις καταγγελίες για διαφθορά το Podemos αμύνεται με το επιχείρημα ότι αυτές οι καταγγελίες δεν έχουν ακόμη αποδειχθεί στα δικαστήρια. Το επιχείρημα είναι σωστό, επισημαίνει ο ισπανός δημοσιογράφος και συγγραφέας Μιγκέλ Αντσο Μουράδο. Άλλα, όπως προσθέτει, στο πολιτικό κλίμα που επέτρεψε στο κόμμα να ευδοκιμήσει οι απλές καταγγελίες ισοδυναμούν με δικαστική καταδίκη

ο σίφουνας, όμως, έχει απονήσει. Σύμφωνα με τους αναλυτές, ένας λόγος είναι ότι το M5S διατηρεί τον χαρακτήρα ενός κόμματος με καταγγελτικό λόγο. Με άλλα λόγια, λείπει η κυβερνητική πρόταση, ενώ οι ακραίες θέσεις που διατυπώνει κατά καιρούς ο Γκρίλο προκαλούν εσωκομματικές έριδες. Στη Γαλλία η τελευταία εκλογική επίδοση της Λεπέν έχει τον χαρακτήρα της ανεκπλήρωτης φιλοδοξίας. Η πιέτιδα του Εθνικού Μετώπου είχε θέσει τον πίκη πολύ ψηλά στις νομαρχιακές εκλογές. Οχι μόνο έχασε από το κόμμα του Νικολά Σαρκοζί, αλλά δεν κατάφερε να εκλέξει ούτε έναν νομάρχη. Στη δική της περίπτωση πεζίγηποτε είναι ότι ο Σαρκοζί έπαιξε ριπτορικά στο γήπεδο της και κέρδισε. Στην Ιρλανδία, τέλος, το Σιν Φέιν, που έχει εκφραστεί ανοικτά κατά της λιτότητας, κέρδισε δύο μονάδες στην τελευταία δημοσκόπηση. Άλλα το κεντροδεξιό Φάντα Γκέιλ κέρδισε πέντε. Και τώρα η μάχη είναι στήθος με στήθος.